

paatale Uordener i den heromhandlede Retning, naar det er nødvendigt; men jeg fraråder, at det skal være en ligefrem Forpligtelse, som man paalægger Sogneraadene i Forbindelse med Politimesteren. Jeg frygter for, at det som oftest vilde gaae saaledes med dette Fællesskab, at Politimesteren stoled paa Sogneraadene og Sogneraadene paa Politimesteren, at den ene skød Skylden paa den anden, og at der saa ikke blev gjort Noget ved Uordenerne. Jeg kan altsaa for mit Vedkommende ikke stemme for det Forslag, at der her skal paalægges Sogneraadene en saadan Forpligtelse som den foreslaaede, navnlig da saalænge vi have de overflødige — naturligviis efter min Mening. overflødige — Sognerogder, der ere lønede og faae deres Løn omtrent for Ingenting at gjøre, medens vi stadig paalægge Sogneraadene Forpligtelser uden nogenfomhelst Betaling.

Indenrigsministeren: Ved Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 1 og 2 har jeg intet Videre at bemærke. — Det Vædringsforslag, som under Nr. 8 er stillet af 9 Medlemmer til § 2, kan jeg efter mine Udtalelser ved Sagens forrige Behandling slutte mig til. Derved opnaaes jo nemlig det, som jeg udtalte som mit Duffe. — Det Vædringsforslag af Udvalget, der gaaer ud paa, at lade den sidste Passus af § 3 udgaae og at erstatte den med en heel ny Paragraph, har jeg heller ikke noget at indvende imod, og jeg finder navnlig den tilføiede Slutningsbestemmelse, „uden at dog hans Afgiftspligt derved bortfalder“ meget hensigtsmæssig. Dersom denne Bestemmelse ikke var tilføiet, kunde der nemlig opstaae nogen Tvivl om Afgiftens Erleggelse, idet det er blevet anset som givet, at der, naar Retten til Forhandling og Udskænkning af Brændevin er hvilende, ingen Afgift skal svares af samme. — Jeg kommer nu til Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 4, som jo gaaer ud paa, delviis idetmindste, paany at optage et Vædringsforslag, som af det ærede Udvalg var stillet allerede ved 2den Behandling; jeg siger „delviis“, idetmindste i det man i det nu stillede Forslag har bibeholdt, at Minimum af Afgiften skal deles mellem Stats-

kassen og Communen som hidtil, og kun med Hensyn til det Overflydende vil, at det heelt og udeelt skal tilfalde Communens Kasse. Saaledes som Vædringsforslaget nu foreligger, er ganske vist en Deel af de Betæneligheder, som jeg fremsatte mod det tilsvarende Forslag ved 2den Behandling, og navnlig de Betæneligheder, som kunde reises fra Finanzministerens Side, bleve hævdede; dog ikke i deres fulde Udstrækning, idet det jo er et Factum, at man allerede nu paa mange Steder ikke holder sig til den bestaaende Minimumsgrændse, og at der saaledes tilflyder Statskassen et større Beløb, end der efter Vædringsforslaget i Fremtiden vilde tilflyde den. Efterat have forhandlet om denne Sag med Finanzministeren, kan jeg dog udtale, at han ikke bestemt vil modsætte sig den i Vædringsforslaget optagne Bestemmelse, hvis Rigsdagen vedtager den, skjøndt han naturligviis som Finanzminister finder, at det ikke er meget ønskeligt, at man berøver Statskassen Noget af de Indtægter, som allerede ere den tillagte. Om man forøvrigt vil naae det Maal, som tilsigtes ved den saaledes foreslaaede Foranstaltning, forekommer mig noget tvivlsomt. I Communerne og navnlig i Kjøbstadcommunerne kan en Forhøielse af Brændeviinsafgiften i den bestemt angivne Hensigt benyttes paa en heldig Maade, men den kan ogsaa benyttes paa en mindre heldig Maade. — Den ærede Ordfører anførte til Forsvar for den af Udvalget foreslaaede nye § 7, at Sogneraadene derved vilde komme i den samme Stilling som Magistraterne i Kjøbstæderne. Men jeg kan ikke indrømme, at Sogneraadene netop ere det Samme i Sognene eller noget Lignende som Magistraterne i Kjøbstæderne, og derfor finder jeg heller ikke, at der er nogen bestemt Anledning til at bringe dem i den samme Stilling med Hensyn til Brændeviinshandelen. Det forekommer mig derhos, at den foreslaaede nye Paragraph ligesom aander en Mistillid til Politimestrene paa Landet til, at de samvittighedsfuldt ville opfylde de dem paahvilende Pligter, samvittighedsfuldt ville vaage over, at der ikke finder ulovlig Brændeviinshandel Sted og ikke findes Smugroer og Sigt paa Landet. Det er jo desuden ved § 83 i Næringsloven af 1857